ഓം
വിഘ്നേശ്വരായനമഃ

ഭക്തിദീപ്തി

ഇന്ദ്രനീലകളേബരം, സുന്ദരം,
ശംഖ ചക്രഗദാംബുജശോഭിതം,
പീതവാസസം, ദേവകീനന്ദനം,
ബാലഗോപാലം ഭാവയേഹം സദാ!

2.

ആലയങ്ങളെ കഴുവാനിശ്ശ
നാവങ്ങാലം ഇപ്പിത്തന്നും, ന്ത്യം.
ആഗമപ്പൊരുളാകിന ദേവനെ
പൂജചെയ്യണമെപ്പോഴും, ഗോവിന്ദ!

(3)

ഉച്ചയാകുന്ന സങ്കടകാരണം
ഉച്ചതിരുകാത്ത് ഭക്തിപ്രദായിച്ചിട്ടും.
ഉച്ചഈശ്വരസേവയിലാകണം
മച്ചവാനസനാകണം, ഗോവിന്ദ!

(4)

ഈശ്വരത്തോന്നരുതൊരിലും വെളിച്ച-
വിശ്വസൃഷ്ടിയുണ്ടാക്കിയ ... യിൽ
ഈശരൂപവായ്ക്കാണണം സർവ്വവും
ഈശനെന്നിയെ വറ്റില്ല, ഗോവിന്ദ!

(5)

ഉള്ളിലിസ്സ, ദുഃഖമായിടണം,
ഭണ്ണനെല്ലും കലരാതിരിക്കണം,
കള്ളവും, ചതി, വഞ്ചനയെന്നിവ
തെല്ലുമെന്നിയെ വാഴണം, ഗോവിന്ദ!

(11)

ശ്വാസമുണ്ടെന്നു ദേഹത്തിലെപ്പോഴു-
ഘോഷിച്ചിടണമീശ്വരനാമങ്ങൾ.
ശ്വാസം വിട്ടു നാം പോകുന്ന ദേഹത്തി-
ലാത്മശാന്തി ലഭിക്കുവാൻ, ഗോവിന്ദ!

(12)

ദേഹസൗഖ്യം ജഗദീശ്വരചിന്തയി-
ലെന്നന്ത്യം പദപങ്കജപൂജയിൽ,
ദേഹസൗഖ്യം പദഭക്തരെന്നാകണ-
മുള്ളിൽ വാഴണമീശ്വരൻ, ഗോവിന്ദ!

(13)

അന്നദ്ധ: ബദ്ധവാക്കുവിഞ്ഞിപ്പിന്നം
ഗാത്രപോഷണമാത്രമായ് തീരാതെ,
കീർത്തിച്ചിടുമാറാകണമീശ്വര-
നാമങ്ങൾ നിത്യവും, ഗോവിന്ദ!

(14)

കാഞ്ചനാകിയ ലക്ഷ്മിയിൽ നിന്നുവ-
ന്നിമ്പമേറുന്ന ... പോയിന്നിയും
ഇമ്പമേറിയതിരിക്കുവാൻ
കാഞ്ചനാക്ഷി ദേവിക്കാ, ഗോവിന്ദ!
ഇമ്പനാശനം ചിന്തിക്ക,

(15)

കാല്പാദസേവചെയ്യാതെ നാമമോതാതെ
ലോകപോതമായ് ചുറ്റിത്തിരിയാതെ
കാലകന്മഷം വിശ്വദ്രോഹം, ഗോവിന്ദ!
ലക്ഷ്യമാണെ വെപ്പോഴും.

(16)

കിട്ടുന്നതു സ്വീകരിച്ചീടണം.
നഷ്ടമായതു ചിന്തിച്ചു വാഴ്കൊലാ,
പുഷ്ടമോദേന വാഴണമെപ്പോഴും.
തുഷ്ടിതാൻ മോക്ഷകാരണം, ഗോവിന്ദ!

(17)

കീർത്തിമോഹിച്ചു ചെയ്യരുതൊന്നുമേ,
കീർത്തി താനേ വരുമെങ്കിൽ കൊള്ളണം,
കർമ്മലാഭേച്ഛ കൂടാതെ ചെയ്യണം
കർമ്മമൊന്നും മുടങ്ങാതെ, ഗോവിന്ദ!

(18)

കുഡ്മളം വിരിഞ്ഞാകിലോ നൂനമാം
നല്ല ഗന്ധവുമാദ്യം ഉളവിടും,
പാകമാകുന്ന കർമ്മങ്ങൾമാത്രമേ
കർമ്മപുഷ്ടി വരുത്തിടൂ, ഗോവിന്ദ!

(19)

കൂത്തരങ്ങു പോലാണിന്നു ജീവിതം
സത്യധർമ്മാദി നാമാവശേഷമായ്,
ചീർത്ത ഭോഗാഭിലാഷഗതത്തിനാൽ
യാത്രയായ് സമസ്തവും, ഗോവിന്ദ!

(20)

കെട്ട ജീവിതരീതിയാലിന്നതോ
വിത്തമാർജ്ജിച്ചു നിർമ്മിച്ച ഹർമ്മ്യങ്ങൾ,
പൊട്ടിത്തെറിക്കുമെന്നോർക്കണം,
പട്ടുപോകുമീ ദേഹവും, ഗോവിന്ദ!

(21)

കേവലമൊരുമാത്രതൻ സൗഖ്യത്തി-
നാവതൊക്കെയും ചെയ്യുന്ന മാനവർ,
കേവലപദപങ്കം നിനയ്ക്കുവാ-
നത്രപോലുമില്ലാഗ്രഹം, ഗോവിന്ദ!

(22)

കൈവല്യം ശിവ! നേടുവാനീനര-
ജന്മമാണു ധരിക്കണമുത്തമം,
മാടിനും സുഖഭോഗങ്ങൾ സാധ്യമാ-
ണെന്നു ചിന്തിച്ചു വാഴണം, ഗോവിന്ദ!

(23)

കൊട്ടിപ്പാട്ടുകളാടിടും പന്നഗം,
കൊട്ടുനിർത്തുകിലേറെക്കടിച്ചിടും;
കാത്തുപോറ്റിടും വാഴക്കുരുന്നിതാ-
ലാഭശാന്തി തകർത്തിടും, ഗോവിന്ദ!

(24)

കോലമോരോന്നു സ്വീകരിച്ചെത്രയോ
കാലമൊക്കെക്കഴിഞ്ഞു വിഫലമായ്
കോലമിന്നിവേലാകാതിരിക്കുവാൻ
ബാലഗോപാലം ചിന്തിക്ക, ഗോവിന്ദ!

(25)

കൗസ്തുഭം, വനമാലയും, പീലിയും,
നിസ്തുലതരപീതവസനവും,
കാലിമേയ്ക്കുന്ന കോലും ധരിക്കുന്ന
ബാലഗോപാലം ചിന്തിക്ക, ഗോവിന്ദ!

(26)

കംസവൈരിയാം കേശവൻ തൻപദം
ക്ലേശനാശനം ചിന്തിക്ക സന്തതം,
ക്ലേശജാലമകന്നു സർവ്വസ്വവും
ധന്യമായിടും ജീവിതം, ഗോവിന്ദ!

(27)

കണ്ടും കൊണ്ടും ചിന്തയിലെപ്പോഴും
കൊണ്ടൽവർണ്ണനാമീശന്റെ പൂമേനി,
ഇണ്ടലൊക്കയും തീർന്ന് പരമപദം
ചേരുവാനതു മാർഗ്ഗമാം, ഗോവിന്ദ!

(28)

വഞ്ചനം നിജപക്ഷാഗ്രജ വധി-
ച്ചന്നിതെന്നു നിനക്കു വദിക്കുന്നു,
മന്ദബുദ്ധികളേവരുമാവിധം
ദപ്രദൈവനിക്കുന്നു, ഗോവിന്ദ!

(29)

വിണ്ണായിവസിക്കരുതപ്പും
തന്നിടുന്ന സകലത്തുവിശാരദൻ,
ഒന്നുമില്ല നവം തീന്ദ്ര! നേടുവാൻ
വിന്ദ്രാവവിയാരന്നാൻ, ഗോവിന്ദ!

(30)

വാദ്യപേയങ്ങളെന്നെസ്ത്രീകളും
കഷ്ടമാടക്കുവാൻ പിന്നെയുമാഗ്രഹം,
ഭോഗവാഞ്ഛ ശമിക്കില്ലൊരിക്കലും,
ഭോഗിതല്പനേ ചിന്തിക്ക, ഗോവിന്ദ!

(31)

പുറവെടിച്ചു കിളുർന്നിട്ടും യുക്തിയാ—
ലരുത്തെ ബിംബം വരാക്കുവാൻ സാധ്യമോ?
ഉൽകടാഗ്രഹശാന്തിവരുത്തുവാൻ
സാധ്യമല്ലെന്നതോർണം, ഗോവിന്ദ!.

(32)

ഖേചരങ്ങളും തൃപ്തരായ് വായുവേ
ഭൂചരൻ നരനെത്രയോ ദു:ഖിതൻ!
ചിത്തശുദ്ധി വരുത്തി വസിക്കിലോ
നിത്യതൃപ്തനായ് വാണിടാം, ഗോവിന്ദ!

(33)

ഗർദ്ദഭം ഖം ചുകെറ്റി നടന്നിട്ടും
വസ്ത്രമെത്തുമുടുപ്പാൻ കൊതിച്ചിടാ,
മൂഢനോ നിജ ജ്ഞാനഭാരമെല്ലാം
പാഴിലാക്കിനശിക്കുന്നു, ഗോവിന്ദ!

(34)

ശാസ്ത്രനാമമാത്രവിദ്യയാൽ
വിജ്ഞവിജ്ഞവാൻ വന്നവരെക്കാളും
വിശ്രുത സന്ത! തന്നെ തില്ലലും
ശാസ്ത്രമോഹവിശാലങ്ങൾ, ഗോവിന്ദ!

(35)

ഗുപ്തമായിരിക്കുമാഗ്രഹ, വേദങ്ങൾക്കെന്നും
രംഗം പോകാതുണങ്ങും പ്രണാസവം,
ത്തുഗ്രഹങ്ങളൊളിക്കാതെ തോറ്റിത്തും
വിശദമാക്കിയാവന്നീയാൽ, ഗോവിന്ദ!

(41)

ശോകകോപവവിന്നനാവിഗ്രഹ്
പീഡയേറ്റു നിലക്കാ ഉഴറുന്നു,
ശാന്തിനൽകുവാനീശപദാംബുജം
ചിന്തിച്ചിടണം സന്തതം, ഗോവിന്ദ!

(42)

ഗൗരി, ഗൗരവിപരങ്ങളുമാഞ്ഞിട്ടു
ഗൗരവം ഹാ! നടിക്കുന്ന മാനവർ,
ഗൗരീകാന്തനെ തെല്ലും നിനക്കാതെ
ഗൗരവം സത്! നിഷ്ഫലം, ഗോവിന്ദ!

(43)

ഗ്രസ്തരാണനാം കാലവ്യാളപാശിനാ,—
തലനനിഞ്ഞുവസിക്കണം നിത്യവും,
കാലകാലനാമീശനെ ചിന്തിക്കിൽ
കാലപാശവുമറ്റുപോം, ഗോവിന്ദ!

(44)

ഛത്രമെഴുനിവാസം, വരണ്ടോ
രാത്രി, യാകയ, ൽപുണ്യമിന്ദ്രിയാൽ,
ശയ്യവാത്തണം മൃത്യുതൻ ഉപാദാനം,
ശങ്കവിന്നിരത്തിരായ്, ഗോവിന്ദ!

(45)

ഭാസവെണ്ണിയെ ഹാ! ശുഭപ്രേതവും
തോന്നാകില്ലേ കണ്ടകവല്ലികൾ,
സത്ഗുണങ്ങളെ സ്വീകരിക്കണം
ദുർഗുണങ്ങൾ ത്യജിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(46)

വലൃകന്നച്ചത്തിൽ വന്നിട്ടും രാത്രിയിൽ,
കോകിലം നാദഗാനം വർത്തിട്ടും!
കാതിനിമ്പ വഞ്ചിച്ചിട്ടും കോകില-
ഗാനവാണെന്നോ! സൗന്ദര്യം, ഗോവിന്ദ!

(47)

ഘോരണി, ജലവർഷവാനാർത്തിയാ-
ലത്തലെന്നിയെ സസ്യം തകർക്കുന്നു,
വംത്ത നേടണമെങ്കിലോ നിർദ്ദയം
ഋശ്യവൃക്ഷം തകർക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(48)

ചക്രം വെച്ചും ചവിട്ടിത്താൻ പാടത്ത്
വെള്ളവെറ്റിയിറക്കുന്ന കർഷകർ,
ജീവിതകൃഷി ദ്രവ്യാൽ ദക്ഷയം
ചക്രം വച്ചും ചവിട്ടണം, ഗോവിന്ദ!

(49)

ചാരം മൂടിക്കിടക്കിലും തീക്കനൽ
തൊട്ടുപോകുകിലം പൊള്ളിവെന്തുപോം!
ബാഹ്യവേഷവിധാനത്താലാരെയും
വിശ്വസിക്കരുതോർക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(50)

ചില്ലുപോലകം ശുദ്ധമായിടണം,
ചിന്തയെപ്പോഴും നല്ലതായിടണം,
ചിന്തജ്ഞാനാവേദ്യരത്നമാക്കണം,
ചിന്ത വിശ്വാസശോഭമാം, ഗോവിന്ദ!

ചിന്ത ഭൗതികവാദം മുഴുക്കയാൽ
ശാസ്ത്രം "താ,നെന്ന്" ചൊല്ലിപ്പു സർവ്വരും,
ഉള്ളിൽ പാർത്തിട്ടീശ്വരസത്തയെ —
തള്ളിയെന്നും പറയുന്നു, ഗോവിന്ദ!

(52)

ചുണ്ടുവച്ചിലിരിക്കും പകലെല്ലാം
രാത്രിയാകിലിരട്ടിപ്പായിട്ടും,
തക്കവേളയിലാശയാം മൂഷികർ
ചിത്തശാന്തി കരണ്ടിടും, ഗോവിന്ദ!

(53)

ഛത്ര ചാമരം ഹാ! കനത്താഭരണങ്ങളും
സ്തോത്രവേദം ധവളം മനോഹരം!
ഭക്തിസാധന ക്ലേശദമെങ്കിലും
മുക്തിയരുളുന്നത്, ഗോവിന്ദ!

(54)

ചെല്ലരാദ്യുഡുപത്തിൽ സർവ്വാപത്ത്
വന്നു കേറുകിൽ നിർഭയം വാഴണം
താനറിയാതെ വന്നിട്ടുമാപത്ത്
താനേ നീക്കിടുമീശ്വരൻ, ഗോവിന്ദ!

(55)

ചേറിൽ വാഴും വരാഹത്തിനാസ്ഥയായ്
ഭോഗക്കരുവങ്ങളില, പാഴായ,
ഭക്തിവാരിയായ്‌ ക്ഷീരമോ ചെമ്മനം
പാവനം കരുണം, ഗോവിന്ദ!

(56)

ചൈത്രിതമൊന്നിപോലെ നിൻ മാനസം
പൂതമാകണം സാത്വികചിന്തയാൽ,
മോഹമാലിന്യമേറ്റിടിയൊഴിക്കണം,
ദേഹചിന്ത വെടിയണം, ഗോവിന്ദ!

(57)

ചൊല്ലുകർമ്മത്തിനാധാരമാകയാൽ
ചൊല്ലും നല്ലതേ നാവാലുതിർക്കാവൂ,
നല്ലകാര്യമേ സത്ഫലം നൽകിടൂ,
നന്മയെന്നതിൻ ശാശ്വതം, ഗോവിന്ദ!

(58)

ചോരനൊപ്പമണഞ്ഞിടും ഹൃത്തില-
ദുർവിചാരങ്ങളേ ദുസ്വഭാവങ്ങളും,
ഭക്തിദീപപ്രശോഭിതമാകിലോ
ഹൃത്തടം പരിരക്ഷിതം, ഗോവിന്ദ!

(59)

ചന്ദ്രികക്ഷിതനേത്ര വെയിലിലും,
വൈരഘോരവും വാരിധാരകളിലും,
ആപത്തിൽനിന്നകലണമെങ്കിലോ
ഭക്തിയാം കുടയേന്തണം, ഗോവിന്ദ!

(60)

ജന്മമിന്നിമേലേ കാത്തിരിക്കുവാൻ
കർമ്മമൊക്കെയും ചെയ്യുമടിക്കണം,
കർമ്മമൊക്കെയും ഈശനിലർപ്പിച്ചും
ചെയ്യുമെങ്കിലോ മോക്ഷമാം, ഗോവിന്ദ!

(61)

ജ്ഞാനമുല്പന്നമാകയാണല്ലോ!
ചാരുഭോഗാദിലാഷവർത്തിഗൂഢം,
ജ്ഞാനഗുരുകനായ് വാഴണമെപ്പോഴും
ആത്മദീപം കൊളുത്തിനാം, ഗോവിന്ദ!

(62)

ജിഷ്ണുവാണെന്നി, തോക്ഷരത്താരെട്ടും,
വെറ്റിസത്യ, വസന്തം തേടിയാം!
സത്യധർമ്മ തേരുകൾ കൊണ്ടുതാൻ
ജീവിതരഥമോടുന്നു, ഗോവിന്ദ!

(63)

ജീവിതമൊരു യജ്ഞമാണതിൽ
കർമ്മവൃത്തി, വാക്കുകൾ മന്ത്രമാം,
കർമ്മാങ്ങ്, ധനമൂല്യവരുത്തണം
യജ്ഞമെത്രയും ധന്യമാം, ഗോവിന്ദ!

(64)

ഇഷ്ടമന്ത്രം പഠ്യവില്ലാകിലോ
രോഗശാന്തിവരുത്താ, ധരിക്കണം,
ഭക്തിയില്ലാതെ ചെയ്യുന്ന പൂജയാം
ശക്തിദായകമാവില്ല, ഗോവിന്ദ!

(65)

ജടധാരിയായ്, ശിഷ്യസംഘത്തിനായ്
കാട്ടുവാഴുന്നോരു യോഗിയെന്നോരുവൻ!
ഹൃത്തടം പരിശുദ്ധമായ്, ഭക്തനായ്
നാട്ടുവാഴ്കിലും യോഗിയാം, ഗോവിന്ദ!

(66)

ന്നുകം ചെറുതെങ്കിലൂവഗണിയി-
ലിട്ടുപോകുകിൽ പൊടിതന്നൊച്ചിടും,
പാപകർമ്മം ചെറുതെന്നിരിക്കിലും
പുണ്യഹാനിവരുത്തിടും, ഗോവിന്ദ!

(67)

ന്താന്തമായിട, ജീർണ്ണനാം ജീവിത-
ഭാരവേഗം വഹിച്ചുദ്ധാരണം,
ചിന്തയാർത്തി വെടിയാതിരിക്കണം
ധന്യമെങ്കിലോ ജീവിതം, ഗോവിന്ദ!

(68)

ത്തിട്ട്, ഊഴിയിലേതൊരുനാളിലും
മുത്തും വന്നിട്ടുമെന്നധരിക്കണം,
ത്തിട്ടത്തിക്കുന്ദ്രാനവിവാനഷ്ട-
ദേഹമെന്നാധരിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(69)

ത്തിനിതെന്നുനിനച്ചും ശലഭങ്ങൾ
തീയിൽ വീണു നശിക്കുന്ന മോഹാന്ധർ,
ഭോഗജ്വാലകളിൽ നിപതിച്ചും
ഹാ! നശിപ്പൂ സർവ്വസ്വവും, ഗോവിന്ദ!

(70)

ത്തുമൊന്നു പുലർത്തുവാൻ മാത്രമാ-
ണ്ടീശ്രജീവിതമെന്നു കരുതണം,
ന്നുത്തമത്തിയാണെന്നിവലക്ഷ്യമെ-
ന്നോർത്തു ചെയ്യണം കർമ്മങ്ങൾ, ഗോവിന്ദ!

(71)

ആവരണമീജീവിതസ്വപ്നമുൾ-
ക്കൊണ്ടുമാത്രമീയസംതൃപ്തിനിഷ്ഫലം,
ആവശ്യമകന്നാനന്ദമാണെന്നീ
ഇച്ഛയൊത്തിവരുത്തണം, ഗോവിന്ദ!

(72)

ആജ്ഞജീവിതഭദ്രതതക്കുട-
ച്ചു, ശുദ്ധമാപഞ്ചേക്കും ധരിക്കണം,
ഭക്തിയാൽമന:ശാന്തിവരുത്തിനാം
ആജ്ഞമാറ്റിവസിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(73)

തെന്നലേറ്റും സുഗന്ധവാഹങ്ങളും
ചണ്ഡവാതകമാപത്തുചേർത്തിടും,
ആഗ്രഹങ്ങൾപവിത്രമാകിലോ
ജീവിതമെത്ര സുന്ദരം, ഗോവിന്ദ!

(74)

തേടിപ്പോകരുതാഗ്രഹശാന്തിക്കു
മാടുപോലെ വലിച്ചിക കണ്ടു നാം,
ഒക്കവരുന്നതാൽ തൃപ്തരായിടണം,
വ്യക്തിയെന്നതോ, തൃപ്തിതാൻ, ഗോവിന്ദ!

(75)

തൈലമൊട്ടിപ്പുരട്ടുകിൽ കേശവും
ഹാ! വിളങ്ങിമനോഹരമായിടും,
ഭക്തിയാകിന തൈലം പുരട്ടിനാം
ചിത്തവൃത്തികളുയണം, ഗോവിന്ദ!

(൭൬)

തൊണ്ടിനുള്ളിൽ ചകിരി ചിരട്ടയും
തേങ്ങയും നാറും വെള്ളവുമെന്നപോൽ
ബാഹ്യഭാവം പരമാത്മാവാണെങ്കിലു-
മാന്തരാർത്ഥം കാണേണം, ഗോവിന്ദ!

(൭൭)

തോയത്തും, ജല വൈപ്പും അയന്നിട്ടും
താണുപൊയ്ക്കാൽ താണു കിടന്നിട്ടും,
വിത്തവൃഷ്ടിയിൽ പലേടം, പോയിടം
ചിത്തശുദ്ധിപ്രയാണമോ, ഗോവിന്ദ!

(൭൮)

ത്യാജ്യമായവയെന്നു ഖണ്ഡ്യമായിൽ
ഭോജ്യയോഗ്യമായ്ക, അവകളിൽ,
മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിനുതകാത്തവ
ത്യാജ്യമെന്നറിയേണം, ഗോവിന്ദ!

(൭൯)

ദിനപരത്തിയാൽ ചവർണ്ണം മെയ്യാണ-
നണ്ടിലായ്ത്തുന്ന ദ്വന്ദ്വങ്ങളൊന്നും,
ചിന്തകൊണ്ട് മഹാത്മാക്കൾ തന്നെ-
മാശയങ്ങൾ മേന്മാനരം, ഗോവിന്ദ!

(൮൦)

ദാരുണാനന്തര പ്രവൃത്തിവിനവൻ-
രാഷ്ട്രശക്തികൾ തകിലങ്ങളൊഴിയാൽ,
ഈശചിന്തയതൊന്നുതാൻ പോരുമീ-
ലോകതാപമകറ്റുവാൻ, ഗോവിന്ദ!

(81)

ദിക്കുതോറും പ്രകാശം പരത്തുവാ-
നർക്കനൊന്നുതാനുദിക്കുന്നു,
ആത്മബോധമതൊന്നുതാൻ പോലുദി-
ലോകതാപമകറ്റുവാൻ, ഭഗവാൻ!

(82)

ദീപമൊന്നാണം രാത്രിയിൽ നേർവഴി
കണ്ടുപോകുവാനാപത്തകറ്റുവാൻ,
മോഹമാമിരുട്ടേറ്റവീ ലോകത്തി-
ലാത്മബോധം വരുത്തണം, ഭഗവാൻ!

(83)

ദുർവഹംദുരാകാരണമൊഴിയി-
ലാശയില്ലൊരു ശാന്തിയും തൃപ്തിയും,
ശപ്തവിദൂരെക്കൈവെടിഞ്ഞിട്ടിനി
ശാന്തിതൃപ്തികൾ കൈവരും, ഭഗവാൻ!

(84)

ദൃശ്യമന്യോന്യമോ തിരിച്ചറിയുവാൻ
ദ്രഷ്ടമേതെന്നതോർത്തിടേവരും,
ദൃശ്യവഴിയിൽ നിന്നകലുവാ-
നാത്മദ്രഷ്ടൃം താൻ തേടണം, ഭഗവാൻ!

(85)

ദേഹമേതും പവിത്രമായുള്ളൊരു
കോവിലെന്നു ധരിച്ചുവരണം,
ഭോഗകമ്പം കൊണ്ടതിൻശുദ്ധിനാം
നഷ്ടമാക്കാതിരിക്കണം, ഭഗവാൻ!

(86)

ദോഷമോതരുതാരുടേതാകിലും
ദോഷമറ്റവരൂഴിയിൽ ദുർലഭം.
ദോഷജാലമകലുവാൻ ശിക്ഷയാം
ദോഷജ്ഞം പരമുത്തമം, ഗോവിന്ദ!

(87)

ദുഹൃദങ്ങൾ ചുരുക്കണം, മാഗ്രഹ-
മേറിപ്പോകിലാപത്തു വന്നിടും,
സാധ്യമല്ലാത്ത വസ്തുവിലാഗ്രഹം
ചിത്തശാന്തി തകർത്തിടും, ഗോവിന്ദ!

(88)

ദ്യോതനം ഹാ! വൃകപിടിച്ചിടുക:-
എണ്ണിലുണ്ടു പ്രകാശം പൊലിഞ്ഞുപോം!
കന്മഷക്കറയേറുകിൽ മാനസ-
മാത്മബോധം കെടുത്തിടും, ഗോവിന്ദ!

(89)

ദ്രവ്യമൂഴിയിൽ വേണ്ടതാണെങ്കിലും,
സത്യധർമ്മം വെടിയാതെ നേടണം,
നേർവഴിക്കല്ല ദിച്ചിടും വിത്തമോ
ചിത്തസൗഖ്യവണച്ചിടും, ഗോവിന്ദ!

(90)

ദാരമൊന്നിൽപ്പതു ചേരുമി ദേഹവും
ഗേഹമെപ്പോഴും ഭദ്രമായിടണം,
ഈശചിന്തയാൽ കാത്തുകൊണ്ടിടണം
ദുഃഖം സദാ കൈവരും, ഗോവിന്ദ!

(91)

ധന്യമാക്കണം ജീവിതമെന്നിലോ
ധർമ്മമെന്നതറിഞ്ഞു നടക്കണം,
ധർമ്മലോപം ഭവിക്കാതെ നിത്യവും
കർമ്മമോരോന്നും ചെയ്യണം, ഗോവിന്ദ!

(92)

ധാർഷ്ട്യമാപത്തു താനേ വരുത്തിടും,
താഴ്മ ഉദ്യമത്തിന്നിദാനമത്രം.
ത്യാഗമെന്നതു നേടുവായിടണം-
മാടമെന്നിയെ വാഴുവാൻ, ഗോവിന്ദ!

(93)

ധിക്കാരങ്ങളും ധിക്കരിക്കരുതാരെയും, ഭേദവാദം
പൗജന്യമാണെന്നു കരുതണം,
വന്ദ്യപൂജ്യയാമീശ്വരപൂജയും
സാധ്യമെന്നു ധരിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(94)

ധീ, കീർത്തിക്കുലദീർഘപരദ്രോഹം
ചെയ്യുവാന, ഭജിക്കുവാനീശനെ,
സ്വബുദ്ധിയാലറിഞ്ഞീശനെ, നിത്യവും മാനസം
ജ്ഞാനഭക്തി വളർക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(95)

ധൂളി, നിത്യവും പങ്കിലമാക്കിടും.
ധൂളി ജീവിതം താറുമാറാക്കിടും.
ധൂളിസംഗമൊഴിഞ്ഞങ്ങു വാഴണം,
കാലുകൂടെ വെണ്ണേ, ക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(96)

ധേനുതന്നുടെ രക്തമാം ദുഗ്ദ്ധം
വന്നുചേരുന്ന നന്മ വരുത്തുവാൻ
ധന്യവൽക്കുവാനിന്നരുളീവിധം
നന്മ ചെയ്യുന്നവന്യോന്യം, ഗോവിന്ദ!

(97)

ധ്യാനമെന്നതു മാനസം തന്നിലൊഴിൽ
ധ്യാനമെപ്പൊഴുമീശനിലാക്കണം,
ചിന്തവെക്കൊലാ സംസാരമായതിന്നിട്ടും
മുക്തിയും ബത! കൈവരും, ഗോവിന്ദ!

(98)

ധ്യാനമാഴിയിൽ നിന്നുമേകപ്പുവാൻ
ശാന്തിദീപപ്രകാശം പരത്തണം,
ശാന്തിപദ്യമായ്, ഉദ്ധരായ് വാഴുവാൻ
മോഹസ്പൃഹകളെന്നും, ഗോവിന്ദ!

(99)

നല്ലതേ സദാ തോന്നാവൂ ചിത്തത്തിൽ
നല്ലവാക്കേ ഉരക്കാവൂ നാവിനാൽ.
നല്ലകർമ്മമേ ചെയ്യാവൂ നിത്യവും,
നല്ലതൊക്കെയും കൈവരും, ഗോവിന്ദ!

(100)

നാളെയെന്ന ദിവസമെന്നോർത്തിനി
നീട്ടുന്നതിന്നവകാശമാവാ,
കർമ്മലോപം ദിവത്താനിരിക്കുകിൽ
ശർമ്മവാൻ നശിച്ചിടും, ഗോവിന്ദ!

(101)

നിത്യമീനരദേഹമെന്നോർത്തയ്യാ-
ലത്തലേറ്റം കലരുന്ന മാനസർ,
മിഥ്യയായതു കണ്ടു ഭ്രമിക്കുന്ന
സത്യമായതു കാണാതെ, ഗോവിന്ദ!

(102)

നീരധിയിൽ പതിക്കുന്നൊരുവികൾ
ദൂരമാർഗ്ഗത്തടസ്സം ഗണിക്കാതെ,
ക്ലേശമെത്രമേൽ വന്നു ഭവിക്കിലു-
മീശചിന്ത വെടിയൊലാ, ഗോവിന്ദ!

(103)

ജ്ഞാനാഗ്രഹമോരോന്നുദിച്ചിടും,
ചേതനക്കുപരിഭ്രമമേകുവാൻ,
തത്വസാരമറിഞ്ഞുവസിക്കണം
പക്വബുദ്ധിയായ് സർവ്വദാ, ഗോവിന്ദ!

(104)

നെറ്റിപ്പട്ടം ധരിച്ചു ഗജരാജ-
നിശബ്ദംബവെടുത്തു നടന്നിടും,
ദംഷ്ട്രം ചലമേറയി, ലത്തം-
ശിഷ്ടനൊപ്പം പെരുമാറും, ഗോവിന്ദ!

(105)

നേശനുപ്രിയിലേന്തിരുവത്ന-
മീശനെന്നു ധരിച്ചു വസിക്കണം,
കേടുപറ്റുകിൽ വരുന്ന കൂടുംകാ-
രോടിദൂരമകന്നുപോം, ഗോവിന്ദ!

(106)

നോക്കിവാഴ്കിലൊഴിവില്ലനുതി-
ലൊക്കെയീശ്വരസത്തതാൻ കണ്ടിടാം,
ആത്മരൂപിയായ് ജീവിയിലൊക്കെയും
വാഴ്വതീശ്വരനേകനാം, ഗോവിന്ദ!

(107)

നൊന്തുമാനസമീശനെ നിത്യവും
ചിന്തചെയ്തുവസിക്കുക നന്നുവാം,
ആത്മവിശ്വാസമേകിലും വാനായരു
കാവലായിട്ടുവേണ്ടണം, ഗോവിന്ദ!

(108)

നൈമിഷികമാം ഭോഗാദിലാഭത്താ-
ലഭ്യശാന്തി നശിക്കാതിരിക്കുവാൻ
ഈശചിന്തയെക്കാവലിരുത്തണം,
ഭാസുരം ബത! ജീവിതം, ഗോവിന്ദ!

(109)

നൗകയാകണം ദേഹമീജീവിത-
സാഗരത്തിൻ മറുകരയെത്തുവാൻ,
കർമ്മമാം തുഴ കൊണ്ടു തുഴയണം
ലക്ഷ്യമെത്തുവാൻ സാധ്യമാം, ഗോവിന്ദ!

(110)

പട്ടിണിക്കുവശഗനായിടിലും
പെട്ടുപോകലാ ദുഷ്കർമ്മഗർത്തത്തിൽ;
കാലക്കേടാൽ ദ്രവിച്ചിട്ടുമാമയം
മാലറുപ്പിത്താൻ നീക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(126)

ബോധസ്വരൂപം, കൃഷ്ണം, കൃത്യം.
ശാന്തിയും നിബിതാനന്ദം കടന്നു പോയ്,
അജ്ഞാവിദ്യയാൽ ആവരണത്തിലും
ഭ്രാന്തിവിന്നിപ്പാവിടം, ഗോവിന്ദ!

(127)

ഭവമെന്തെന്നറിയാതെയെന്നും
കർമ്മശുദ്ധി ഭവിക്കില്ലൊരിക്കലും,
കർമ്മശുദ്ധി ഭവിക്കാതിരിക്കിലോ
ഈശ്വരഭക്തിയും വന്നിടാ, ഗോവിന്ദ!

(128)

ഭക്തിസർവ്വാർത്ഥദായകമൂഴിയിൽ
മുക്തിയും തരുവന്നിവ വേദങ്ങൾ,
ഭക്തിവാരിയിൽ നിത്യവും മജ്ജനം
ചെയ്ക, ധന്യമാം ജീവിതം, ഗോവിന്ദ!

(129)

ഭാരമേന്തിത്തളർന്നു വലയ്കിലും
ക്ഷീരപാനം തളർച്ചയകറ്റിടും,
ജീവിതച്ചുമടേന്തിത്തളരാതെ
ഭക്തിപോത്തിക്കുടിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(130)

ഭിക്ഷുവേഷം ധരിച്ചതുകൊണ്ടാർക്കും
ഭക്തിയുണ്ടെന്നു ചിന്തിച്ചുപോകൊല്ലാ,
ഭക്തനെന്നാവാനിന്നു പലവിധം
വേഷമേന്തുന്നു മാനുഷർ, ഗോവിന്ദ!

(131)

ഭീരുവാകരുതുൾക്കടസങ്കട-
കാരണങ്ങൾ തുടരെ സംഭവിക്കിലും,
ഭക്തനെന്തിന ഭീരുവായിടണം,
ഭീതി നാസ്തികലക്ഷണം, ഗോവിന്ദ!

(132)

ഭുക്തമാകിന ഭോഗങ്ങളോരോന്നു-
മാഗ്രഹങ്ങളുണർത്തിന മേറ്റിടും,
ഭക്തികൊണ്ടു നിസ്പൃഹനായിടുകി-
ലാഗ്രഹങ്ങളകന്നുപോം, ഗോവിന്ദ!

(133)

ഭൂരിദുഃഖം മാനുഷജീവിത-
മെന്നു ചൊല്ലുന്നറിവുള്ള മാനുഷർ,
ബുദ്ധി, ഭക്തിയാൽ ശുദ്ധമായ്ത്തീരുകിൽ
ഭൂരിസൗഖ്യദം ജീവിതം, ഗോവിന്ദ!

(134)

ഭോഗമെന്തിന തേടുന്നു മൃഷ്ടങ്ങ-
ളുണ്ണുവാൻ വയ്യ, മറ്റില്ലൊരാഗ്രഹം!
ഭക്തിയാം വിഭവമുണ്ണുവാൻ മാനസം
ഭക്തിസ്നാനം നടത്തട്ടെ, ഗോവിന്ദ!

(135)

ഭേഷജങ്ങൾ ശരിക്കു കൊടുക്കുകിൽ
രോഗശാന്തി ഭവിച്ചിടും, നിശ്ചയം,
ഭക്തി ഭേഷജം കൊണ്ടു നാം ജീവിത-
ദുഃഖശാന്തി വരുത്തണം, ഗോവിന്ദ!

(136)

മദ്യപാനലഹരിയാൽ സർവ്വം
ധത്തിടിച്ചു കളയുന്ന മാനുഷർ,
ദുർമദ്യലഹരിയാൽ ജീവിതം
ധന്യമാക്കി വിളയിക്ക, ഗോവിന്ദ!

(137)

മായയജ്ഞാനമെന്നു ധരിക്കണം,
മായപോക്കുവാൻ ജ്ഞാനം വന്ദിക്കണം,
ജ്ഞേയവിശ്വരസത്തയെയൊന്നാകെയാ-
പ്രിശസത്തയറിയണം, ഗോവിന്ദ!

(138)

മിഥ്യയാണീ ജഗത്തെന്നിരിക്കിലും
സത്യമാണതിന്നാധാരമോർക്കണം,
സത്യവിന്നൊരു കോണിലെയുണ്മയാൽ
മിഥ്യയേറ്റം വദിക്കുന്നു, ഗോവിന്ദ!

(139)

ദിനമപ്പിലെ വാണിട്ടും, ദർദ്ദുരം
തോയമേന്മയെ വാഴ്ത്തുകയില്ല,
കർമ്മശുദ്ധികലരാത്ത ജീവിതം
സാധ്യമേതൊരു ദിക്കിലും, ഗോവിന്ദ!

(140)

മുത്തുവേണമെന്നാകിലോ സാഗരം
തന്നിലാഴത്തിൽ മുങ്ങിയെടുക്കണം,
മുക്തിമുത്തുലഭിക്കുവാൻ ഭക്തിയാം
സാഗരത്തിൽ മുഴുകണം, ഗോവിന്ദ!

൯ മൃത്യുവെത്തിടാമേതൊരു നാളിലും
മർത്ത്യനും, പക്ഷിജീവികൾക്കൊക്കെയും:
മാനവാനന്ദ സൗഖ്യമേകയാൽ
ഭീതിവേണ്ടാ മരണത്തിൽ; ഗോവിന്ദ!

(146)

മോഹജാലവും, മോഹിനിത്തയ്യലു-
മൊന്നുപോൽ വന്നു: ശാന്തിതകർത്തിട്ടും-
ആശയാകുന്ന വാരണ പിന്നെ
ഭക്തികൊണ്ടു തളയ്ക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(147)

യഷ്ടിയൂന്നി നടക്കുന്നുവിലും
കാട്ടിത്തന്നവൻ ജ്ഞാനവാഞ്ഛിതം,
ശീലക്കേടുകൾ മാറ്റുവാൻ പ്രായവും
കാലഭേദവുമില്ല, ഗോവിന്ദ!

(148)

യാനപാത്രം ശരിക്കു നടത്തുവാൻ
തക്കതായ തുഴയൊന്നെടുക്കണം,
വൻജീവിതത്തോണി നടത്തുവാൻ
ഭക്തിയാം തുഴയേന്തണം, ഗോവിന്ദ!

(149)

യുക്തമായതു സ്വീകരിച്ചിടണം
ത്യാജ്യമായതു ദൂരത്തകറ്റണം,
സത്യധർമ്മാദിയെപ്പോഴും കാക്കണം,
വ്യർത്ഥമാകല്ല ജീവിതം; ഗോവിന്ദ!

(150)

ആശംചേർന്നു നടക്കുമാറെപ്പൊ-
വല്ലവാപത്തകന്നു വസിക്കുവാൻ,
ചേരണം തനിക്കൊത്തവരോടുനാം,
ദുഷ്ടവേഷം വെടിയണം, ഗോവിന്ദ!

(151)

യോഷമാർക്കുള്ളിൽവല്ലാത്തൊട്ടിപ്രാന്തം
ദോഷമാണെന്നാശവണച്ചിട്ടും,
യോഷയൊന്നിനെസ്വീകരിച്ചീടണം,
ലോകയാത്രാസഹായാർത്ഥം, ഗോവിന്ദ!

(152)

ധൈര്യത്തിലലസനായ്പ്പോകൊലാ
വന്നുചേർന്നീടുമാപത്തുമൂലം,
ജീവിതത്തിലലസനായ്ത്തീരുകി-
ലാത്മനാശത്തിനതിച്ചുപോം, ഗോവിന്ദ!

(153)

രാവിലക്കൽമരയുന്നതുകണ്ടു
ഭുവനേറും തിവിന്ത്രമദിക്കുന്നു,
സജ്ജനത്തിനുപെന്നിടുംസങ്കടം
ദുർജ്ജനത്തിനുസന്തോഷം, ഗോവിന്ദ!

(154)

ദുഷ്ടനായിപ്പറയരുത, ഒരാട്ടും-
ഇഷ്ടലാഭമുടനെത്തുവെങ്കിടാ,
കോപമാത്മവിനാശമാകയാൽ
കോപവേഗം ത്യജിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(155)

ദുഷ്പ്രവൃത്തിയുംനേടുവാനാശയാ-
ലാചരിക്കൊലാ പാപപ്രവൃത്തികൾ,
സർവ്വനാശം ഭവിക്കുമതുമൂലം
ശാന്തിമാർഗ്ഗവുംമൂടിപ്പോം, ഗോവിന്ദ!

(156)

രോഹിതാശ്വനിലിന്ധനം വെന്തുപോം
കർമ്മജാലമൊരൊക്കെയും വെന്തിടാ
പാപകർമ്മം വെടിയണമാകയാൽ
ധർമ്മമാർഗ്ഗമുടയാതെ, ഗോവിന്ദ!

(157)

ലക്ഷ്യമൊന്നിനക്കൂടാതൊരാവശ-
വൃന്ദമെന്നാം പറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നവരേ,
ലക്ഷ്യമെപ്പോഴും മുക്തിതാനാകണം
ജീവപക്ഷി തൻ യാത്രയിൽ, ഗോവിന്ദ!

(158)

ലാവയുള്ളിൽ വഹിച്ചിട്ടും പർവ്വത-
മേഘജാലങ്ങളെപ്പാടിത്തണിച്ചിടും,
ദുഷ്ടചിന്ത കലരുന്ന മാനസം
സ്പഷ്ടം, പാപത്തണച്ചിടും, ഗോവിന്ദ!

(159)

ലിപ്തമെങ്കിലും മാനസം ദീനതക
മോഹബന്ധമോ, മാഗ്രഹജാലത്താൽ
ഭക്തിവാരിയാൽ ക്ഷാളനം ചെയ്തു
ശുദ്ധമാക്കി വസിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(160)

ലീനമാകണം മാനസമീശ്വര
പാദപത്മ ദ്വന്ദ്വത്തിൽ നിത്യവും
ലോഭക്രോധമാത്സര്യദീനതക
ക്ഷുദ്രജീവിയായ് തീരാതെ, ഗോവിന്ദ!

(161)

ലുപ്തമാകണമാകെ വാഗ്രഹജാലങ്ങൾ,
ക്ഷുദ്രഭാവമകലണം ചിന്തയിൽ,
ശുദ്ധമാകണം ചിന്തകളീശ്വര-
ന്തൈ ചിന്തയാൽ സന്തതം, ഗോവിന്ദ!

(162)

ലൗതമാവശ്യവേളയിലുണ്ണുവാൻ
ഭക്ഷ്യവെവട്ടു തേടിവരുന്നപോ
ആത്മസുഖാലസഹായയായ് മാവിധം
പുണ്യജാലങ്ങൾ തേടണം, ഗോവിന്ദ!

(163)

ലേശമെങ്കിലും വിശാരചിന്തക-
ളാശയത്തിൻ കലർത്ത ലേഖനം
ഉണ്ടാക്കുന്ന സാഹിത്യസൃഷ്ടിയി-
ലാഭനാശം വരുത്തുവാൻ, ഗോവിന്ദ!

(164)

വണ്ടുവന്നു മുരണ്ടു വിളിക്കിലും
മൊട്ടുവാതിലടച്ചുവസിച്ചിടും,
രോഗജാലങ്ങൾ മാടിവിളിക്കിലും
ഭക്തചിത്തമിളകിടാ, ഗോവിന്ദ!

(165)

ബാഹ്യകം ബന്ധോ! നഗരമാറ്റുവാൻ
സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലെന്തിനടക്കണം,
ഈശചിന്തയാൽ ശുദ്ധമാകാത്തതാം
ബുദ്ധിയും ബന്ധോ! നിഷ്ഫലം, ഗോവിന്ദ!

(171)

ശബ്ദാദ്യ:പഞ്ചങ്ങളെ ജയിക്കാൻ മാനസ-
ഭാവത്തെ നിത്യം വശത്താക്കണം,
ചിത്തമാകയാൽ സ്വാധീനമാക്കണം
ശർവ്വമെപ്പോഴും കൈവരും, ഗോവിന്ദ!

(172)

ശാസ്ത്രബലങ്ങളുണ്ടാകുന്ന ഗോപക-
ഉത്തരീയത്തിൽ ദൂഷിക്കുവാനെപ്പോഴും,
അതുമൂലത്തിൽ ഭിക്കുവർ നിശ്ചയം
മോക്ഷമാർഗ്ഗം ഗമിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(173)

ശിക്ഷ നല്ലപോൽ ലഭിക്കിൽ മാത്രമേ
വിദ്യാർത്ഥിക്കുണ്ടാം ഫലം തരൂ,
ഭക്തി, ശ്രദ്ധാദി മാകണമെങ്കിലോ
കൾ ശുദ്ധി വരുത്തണം, ഗോവിന്ദ!

(174)

ശീലമേറും പ്രധാനമെന്നാകയാൽ
നല്ല ശീലം വരുത്തണമേവരും,
സത്സ്വഭാവം വരുത്തുവാനെങ്കിൽ
കൾ ശുദ്ധി വരുത്തണം, ഗോവിന്ദ!

(175)

ശുദ്ധി പോലകം ശുഭ്രമായിടണം
വസ്ത്രം നേടുവാൻ ശുദ്ധി തൻ കാരണം,
ശുദ്ധഭാവ വിചാരങ്ങൾ കൊണ്ടകം
ശുദ്ധമെയ്യതു വന്നിടണം, ഗോവിന്ദ!

(176)

ശേഷിശേഷിനൽകിയതിഭാര-
മൈവെടിഞ്ഞുറിഞ്ഞുവസിക്കുവാൻ,
ഈശചിന്തകലരാത്തജീവിതം
ധന്യമല്ല, ഉഗ്രത്തമാം, ഗോവിന്ദ!

(177)

ശൈശവത്തിലെനിഷ്കളചിത്തുപോ-
ലാകണം തവമാനസമെപ്പോഴും,
കാമക്രോധമദാദിവെടിയുംക-
ലുഷചിത്തനായ് വാണിടാം, ഗോവിന്ദ!

(178)

ശോകമോഹവിനാശകമോർത്ത-
മൊന്നുകൊണ്ടു തപിക്കാതിരിക്കണം,
സച്ചിദാനന്ദരൂപിയാമീശനെ
ചിത്തേ ലയിച്ചു വസിക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(179)

ശ്രീകലാൻ വസിക്കുവാനുഴിയിൽ
ശ്രീപതിപദപങ്കജമോർക്കണം,
ശ്രീമദം ഹാ! വെടിഞ്ഞുവസിപ്പവൻ
ശ്രീനമുക്കുവരുത്തീടും, ഗോവിന്ദ!

(180)

ഷട്പദോപമമൊഴിഞ്ഞുവന്ന
ഭോഗവാഞ്ഛയാലോടിനടക്കാതെ
ആശ്രിതജനരക്ഷകൻതന്നുടെ
പാദപങ്കജം ചിന്തിക്ക, ഗോവിന്ദ.

(181)

സങ്കായ [illegible] ചിന്തയില്ലാക്കണം
സന്തുഷ്ടിക്കണം വഴിയുന്നു ചിന്തകൾ,
കല്ലും നെല്ലും പെറുക്കിക്കളഞ്ഞു താൻ
ഭക്ഷ്യം വാരും ചവയ്ക്കുന്നു, ഗോവിന്ദ!

(182)

സാരത്തിൻ നൈർക്കടഞ്ഞിടണം,
തങ്കം വാങ്ങുവാൻ സ്വർണ്ണമുരുക്കണം,
വൃത്തി നേടുവാൻ ജീവിതം, നിർദയം,
ഭക്തികൊണ്ടു കടയണം, ഗോവിന്ദ!

(183)

സിദ്ധസസ്യമേ സത്ഫലം തന്നിടൂ,
ദുഷ്ടിക്കാഴതെ യോഗ്യമായ് വന്നിടൂ,
ഭക്തിവാരിയാൽ സിദ്ധമാം കല്പമേ
മുക്തിയാം ഫലം തന്നിടൂ, ഗോവിന്ദ!

(184)

സീമയില്ലാത്ത മോഹജലധിയി-
ലാപതിച്ചു വിഫലം നാം നീന്തുന്നു,
താണുപോകാതെ രക്ഷപെട്ടിടുവാൻ
ഭക്തിപോതമാണാശ്രയം, ഗോവിന്ദ!

(185)

നൃത്തത്തിൽ ഭ്രമിച്ചു വലയാതെ
ശുദ്ധകായനെ ചിന്ത ചെയ്തിടണം,
ഭ്രൂചലനം നിലയ്ക്കുമാവേശയി-
ലീശനാശ്രയമോർക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(186)

ആത്മജ്ഞാനം പഠിച്ചതില്ലെങ്കിലും
ഭക്തിയോടൊന്നു നാമം ജപിക്കിൽ
ഇഷ്ടനായിടുമീശ്വരൻ, നാകയാൽ
ഭക്തിതന്നെ പ്രധാനമാം, ഗോവിന്ദ!

(187)

സേതുവാകണം ദേഹമീ ജീവിത-
സാഗരത്തിൻ മറുകരയെത്തുവാൻ,
ദേഹമൊന്നതാനീശ്വരപൂജയും
സായുജ്യമേകാന്തമാക്കുന്നു, ഗോവിന്ദ!

(188)

സോമബിംബം മനോഹരമാകിലു-
മുണ്ടതിലും കളങ്കം 'മൃഗ'ചിഹ്നം,
നിത്യനിർമ്മലമേറ്റവും സുന്ദരം
പങ്കജാക്ഷപദയുഗ്മം, ഗോവിന്ദ!

(189)

സൗരയൂഥം ചമച്ചു പോറ്റിടും
ശില്പിയക്ഷയസമ്പത്തുടയവൻ,
ആശ്രിതർക്കു സർവ്വസ്വമേകിടും
കല്പശാഖിയെ ചിന്തിക്ക, ഗോവിന്ദ!

(190)

സ്ത്രൈണനായി വസിപ്പവനൂഴിയിൽ
ശബ്ദദോഷമനേറ്റവും വന്ദ്യനായ്,
ദാരവേന്തിത്തരുണഴിഞ്ഞവൻ
താലനാട്ടു ഗവിഷ്ഠിടും, ഗോവിന്ദ!

(191)

സ്ത്രീ [illegible] മാനസംശുദ്ധമാം
മേ[illegible]യൻ, മാനം കളഞ്ഞവർ,
ദാസ്യവൃത്തിക്കൊരുക്കയുമെന്നതോ –
നാമസത്തയാൽ തേടണം, ഗോവിന്ദ!

(192)

ദുർജ്ജനസ്സഹവാസത്തിലാകയാൽ
ഭേദബുദ്ധിയവർക്കില്ലിതാരിലും,
മുക്തിനേടുവാൻ വേശ്യതൻ ഹൃത്തുപോൽ
ഭേദചിന്ത വെടിയണം, ഗോവിന്ദ!

(193)

സംഗമൊന്നതാൽ മുക്തിക്കുവിഘ്നമായ്
നിന്നമർത്ത്യനെയാസ്ത്രീനാമമായതാൽ,
സംഗഹീനനായ് വാഴണമെപ്പോഴും
സംഗനാശനം ചിന്തിക്കു, ഗോവിന്ദ!

(194)

ഹർമ്മ്യമംബരചുംബിയായ്ത്തീർന്നിതാ!
ശർമ്മമെന്നിയെ വാഴ്‌വതിൽ കാമ്യമാം
മെത്തയൊന്നു ചമച്ചു പരംപദം
ചിന്തചെയ്യുവതില്ലിതു, ഗോവിന്ദ!

(195)

ഹാവഭാവവിലാസലഹരിയാൽ
ഹാ! വലഞ്ഞു നടക്കുന്ന മാനുഷാ!
ഹാലഹലത്തിനശിക്കുമാ വേഷമായ്
ഹാസ്യപാത്രമായ്ത്തീർന്നിടും, ഗോവിന്ദ!

...ോടിനടന്നവർ!
... ഭോഗമാം മാനിനെ
... ടുന്നിട്ടുമനുവല്ലു-
വാശത് തെളിയിക്കുന്നു, ഗോവിന്ദ!

(197)

ഹീനകർമ്മങ്ങളോരോന്നനുഷ്ഠിച്ചു
നേടിടുന്ന ധനമാകെ നൽകിലും
ദുഃഖം തന്നുടെ കൈ തട്ടിമാറ്റുവാൻ
സാധ്യമല്ലെന്നു ചിന്തിക്ക, ഗോവിന്ദ!

(198)

ഹൃത്തിലീശ്വരരൂപം ലസിക്കണം
നേത്രയുഗ്മാലതെപ്പോഴും കാണണം,
നാവിലീശ്വര നാമം ലസിക്കണം
കാതിനാ, ഗുണകേൾക്കണം, ഗോവിന്ദ!

(199)

ഹേതുഭൂതം സമസ്ത ജഗത്തിനു-
മീശനെന്നറിഞ്ഞു വസിക്കണം,
നശ്വരമെന്ത് കാണുന്നതൊക്കെയും
ശാശ്വതൻ പരമേശൻ, ഗോവിന്ദ!

(200)

ശ്രീവെണ്ണു സമസ്തസമൂഹം
പൂജചെയ്യണമീശപദാംബുജം,
ഹൃദ്യമാകണം തൽകീർത്തനം
വിശ്വമാറിച്ചുവക്കണം, ഗോവിന്ദ.

[illegible] ലിയവർക്ക്
[illegible] പൂജ ചെയ്യുന്നവനാണ്.
കൾ ലോകം ഭവന്ത, നിൻ ഉശിര
പാദപങ്കജങ്ങളും ചേരണം, ഭഗവാനേ!

ശുഭം.